

5. Klosters nedlæggelse

Reformationen var hård ved mange katolske institutioner, men Skt. Knuds Kloster formåede at beholde sin katolske styrelse. Under ledelse af prior Christiern Poulsen holdt klosteret fast i traditionerne, og munkene holdt stadig daglige messer til de foreskrevne tider. Men de nye tider vandt dog indpas, og den katolske prior Christiern Poulsen fungerede som kongelig embedsmand.

Som årene gik, blev munkene ældre og døde, og da den aldrende prior Christiern Poulsen i 1571 resigterede og lod sig pensionere, blev klosteret nedlagt. Klosteret blev sammen med Dalum Kloster givet til kongens kansler, Jacob Ulfeldt, og fungerede som en slags aflønning af den kongelige embedsmand.

Klostrets østfløj blev i 1623 indrettet til Odense Gymnasium (et slags miniuniversitet), og over døren ses stadig resterne af kong Christian IV's monogram. De øvrige gamle klosterbygninger blev brugt af kanslernes skrivere og fogeder.

På Peder Hansen Resens bykort fra 1660 (hvor nord er nedad) ses klosterområdet stadig. Det dækker området fra Albani Torv til Munkemøllestræde. Hovedbygningen viser, at østfløjen og sydfløjen ikke længere er sammenbygget, og vestfløjen og kirken er heller ikke sammenbygget. På kortet ses desuden en vinkelbygning placeret i klostergården, måske er det et ældre ligkape.

Tavle for Christiern Poulsen, der var klostrets sidste prior. Han forstod ved diplomatiets kunst at klare reformationen og blev på klosteret som kongelig administrator frem til 1570'erne. Han syslede i sine ledige stunder med heraldik og slægtshistorie. Han døde i 1575, og dermed blev katolicismen lagt i graven.

Østfløjen i 1915. Den del af fløjen, der lå nærmest ved kirken, blev i 1586 indrettet til konsistorium, mens resten af fløjen i 1621 blev brugt til et gymnasium. Bygningen blev moderniseret i 1755. Den fik gule teglsten, og den øverste etage blev fjernet og blev erstattet af en facadekvist.

Skt. Knuds Kloster blev stærkt forandret efter reformationen. Klosteret blev - ligesom andre af kongens besiddelser - solgt i løbet af 1600-tallet, og bygningerne blev derpå brugt som privatejendom. På Johan Jacob Bruuns prospekt fra 1762 ses klosteret foran domkirken.